

maal for den. Jeg tror virkelig, at Til- liden til Bankerne vilde blive i høj Grad rystet, hvis man kunde tænke sig den Definition fastslaaet for den ene Art af de Institutioner, der her er Tale om.

Men foruden, at man har givet denne Definition, har man forsøgt at skildre, hvad Sparekassevirksomhed skal gaa ud paa. Heller ikke her synes jeg, at man har været ganske heldig. Jeg tror, det var nødvendigt i en saadan Bestemmelse at gaa i visse Enkeltheder, at faa fastslaaet en Gang for alle, saa vidt man kunde det gennem Lov, hvad Sparekassernes Virksomhed skulde være i Mod- sætning til Bankernes. Der staar her meget rigtigt, at Sparekasser er saadanne Pengeinstitutter, der modtager Penge til Forrentning. Det næste Punkt forekom- mer mig at maatte være dette, at man saa siger, at de kun maa arbejde med disse Penge og ikke med andre, og det tredie maa være dette, at der fastsættes en Bestemmelse om, hvorledes disse Penge skal anbringes, at der siges, at de maa anbringes paa forskellig Maade, men paa fuldt betryggende Maade, nemlig i Værdi- papirer, i Udlaan i fast Ejendom, mod haandfaaet Pant eller paa lignende be- tryggende Vis. Nu er der givet en Regel i Lovforslaget om, hvorledes en Del af Indskuddene skal anbringes i Værdipapirer. Den findes i § 6, hvor der staar, at af Spare- kassens Midler skal mindst 5 pCt. af Sparernes Tilgodehavende anbringes i visse Værdi- papirer, for saa vidt Indskudskapitalen er 100,000 Kr. eller derover. Jeg skulde næ- sten mene, at 5 pCt. er alt for lidt, hvis man skal have Sparekassens Midler an- bragte fuldt betryggende og let realisable, men derom kan man naturligvis tvistes. — Men naar man saaledes har sagt, hvor- ledes Pengene skal anbringes, saa er det ikke unaturligt endvidere at fastslaa, hvad der ogsaa er forsøgt i § 1, hvorledes Pen- gene *ikke* maa anbringes. Her findes den Regel for Pengenes Anbringelse, at de maa ikke anvendes til Diskontering af Veksler, og at Sparekasserne heller ikke maa yde Laan paa saadanne eller i lø- bende Regning. Naturligt vilde det være at sige: Sparekasser maa ikke drive Bank- virksomhed, hvad der er det afgørende. Bank- virksomhed er jo søgt forklaret i Lovfor- slaget om Bankselskaber, hvor der i § 4 staar: „Bankselskaber maa ikkun“ — det er altid saa højtideligt i disse Love, man siger ikke „kun“, men „ikkun“, derved tror man, at man fastslaar noget stær-kere end ved at bruge det almindelige

„kun“ — „ikkun drive Bankvirksomhed“, og der fortsættes saa med en Art For- klaring af, hvad Bankvirksomhed er, nem- lig „saasom Virksomhed med Ind- og Udlaan, samt Handel med Penge, Veksler, Checks, Anvisninger, Obligationer, Aktier o. l.“ Altsaa, her har man en lovbestemt Mening om, hvad Bankvirksomhed er, og naar det er Tilfældet, er det naturligt at fastslaa, at Sparekasser ikke maatte drive Bankvirksom- hed. — Og dernæst maa Sparekasserne ikke optage Laan for at udvide deres Virksom- hed. Dette staar i § 8 i Lovforslaget om Spare- og Laanekasser. Der staar, at saa- danne Laan maa ikke optages. Der staar ganske vist, at Laanene „maa *ikkun* opta- ges som midlertidige“, men hvad det vil sige, ved jeg ikke; der gives overhovedet ikke evige Laan; alle Laan kan dog opsiges, saa denne Bestemmelse er ikke saa heldig. Endvidere staar der, at de maa navnlig ikke optages „til Udvidelse af Kassens Virk- somhed“, og det tænker jeg mig skal for- staas saaledes, at de absolut ikke maa op- tages til Udvidelse af Kassens Virksomhed. Naar dette er Tilfældet, vilde det være nat- urligt at sætte en saadan Bestemmelse ind i § 1 og der faa fastslaaet, hvad nu en Gang Sparekassevirksomhed er. — Der- næst maatte der ogsaa i § 1 ligesom nu staa en Bestemmelse om, at Sparekasser ikke maa yde over 4 pCt. Der gives nogle Undtagelser, som jeg ikke skal komme ind paa, ligesaa lidt som den første ærede Taler; men det afgørende skal være at fastslaa ved denne Lov, at Sparekas- serne kun maa yde 4 pCt.

Derpaa kommer Spørgsmaalet om Sparekassernes Reservefond, og jeg kan ikke sige, at man har været ganske heldig med, hvad der i den Henseende findes i Lov- forslaget. Det gaar jo ud paa, at Reser- vefonden skal fastsættes til 10 pCt. af Sparernes Tilgodehavende, for saa vidt dette Tilgodehavende udgør 5 Millioner Kroner eller derunder, for de næste 15 Mill. Kr. skal det være 8 pCt., og for hvad der er over 20 Mill. Kr., bliver det 6 pCt. Men der staar ikke, hvornaar Sparernes Tilgodehavende op- gøres, hvornaar altsaa Reservefonden fast- sættes i Forhold til Sparernes Tilgodehavende; det er jo noget, man kan rette, hvis man er enig om, hvad der menes dermed. Men dernæst forekommer det mig rigtignok, at den her angivne Reservefond er alt for lille, især da der slet ikke er krævet noget Forhold imellem Sikringskapitalen, den, som er ydet af Aktionærer og Ga- ranter, og Indlaanskapitalen, hvad der mærkeligt nok derimod er en Regel for ved